

UUDET VEISUUT

Uudistettuja Siionin virsiä

Vihko 3:
Virsiä ikävästä

HERÄTTÄJÄ-
YHDISTYS

Että veisuu jatkuisi

Vuonna 2009 alkaneen Siionin virsien uudistushankkeen keskeisin tavoite on säilyttää Siionin virsien veisuperinne elävänä tuleville sukupolville. Uudistuksessa on mielessä pidetty heidät, jotka eivät vielä veisaa Siionin virsiä. Tekstejä on muokattu, sanamuotoja päivitetty ja viilattu sekä sävelmien yksityiskohtia mietitty, jotta virret olisivat ymmärrettäviä ja mahdollisimman puhuttelevia nyt ja lähivuosikymmeninä, kun yhteiskunta ja kieli ovat alati muutoksessa. Samalla on vaalittu sitä ydinsanomaa, mikä Siionin virsissä on puhutellut ihmisiä aina 1700-luvun Tukholmasta tämän päivän Suomeen asti.

Uusittu kokoelma on tarkoitus ottaa käyttöön 2017 Nilsiänsä herättäjäjuhilla. Ennen uusien Siionin virsien painattamista julkaistaan Uudet veisuut -vihkoja, joissa esitellään uusittuja virsiä. Vihkojen (ja myöhemmin itse kokoelman) avulla on mahdollista järjestää Uudet veisuut -tilaisuuksia, joissa veisataan uusittuja Siionin virsiä. Näihin tilaisuuksiin voidaan pyytää uudistuksessa mukana olleita esittelemään virsiä. Herättäjä-Yhdistys rohkaisee kaikkia yhdistyksen paikallisosastoja, Suomen seurakuntia, seura- ja veisuuporukoita sekä yksittäisiä ihmisiä järjestämään Uudet veisuut -iltoja, kutsumaan uutta väkeä Siionin virsien äärelle, herättämään veisuuinnostusta.

Uudistetussa kokoelmassa kokoelman osastojako vaihtuu. Nykyisen viiden osaston sijasta virret jakautuvat uudistetussa kokoelmassa 11 eri osastoon, joiden nimet ovat Ikävä, Havahtuminen, Ahdistus, Armo, Ilo, Yhteys, Oikeus, Juhla, Aamu, Ilta ja Elämä. Siionin virret ovat ihmisen ja Jumalan vuoropuhelua ja tässä vuoropuhelussa on hetkiä kaikista osastojen otsikkojen kuvaamista tiloista. Tähän Uudet veisuut 3 -vihkoon on kerätty virsiä kokoelman avaavasta osastosta Ikävä.

Siionin virsi 30 ehdotus

Toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. O - pe - ta täl - lai - se - na luok - se - si tu - le - maan
kuin o - len: vai - vai - se - na ja si - nuun tur - vaa - maan.

Kun syn - ti tie - ni sul - kee, luok - se - ni tie - si
kul-kee, syn - tis - ten ys - tä - vä.

1. Opetä tällaisena
luoksesi tulemaan
kuin olen, vaivaisena,
ja sinuun turvaamaan.
Kun synti tieni sulkee,
luokseni tiesi kulkee,
syntisten ystävä.

2. Omalla uskollani
en osaa uskoa,
hauraalla toivollani
en jaksa toivoa.
Sieluuni lohdutusta,
voimaa ja uskallusta
sinulta ikävöin.

5. Pohjalle vahvimmalle
toivoni perustan.
Jeesuksen ristin alle
majani rakennan.
Ei ajan tuulten pauhu,
ei kuolemankaan kauhu
voi sitä horjuttaa.

3. Kun pyhään kuolemaasi
on minut kastettu,
kalliisti ostamaasi
näin laumaan johdettu,
niin auta, Jeesus, että
en sanaa, kasteen vettä
milloinkaan unohda.

4. Matkalle oppaakseni
suo Pyhä Henkesi.
Käy taluttajakseni,
kun uupuu jalkani.
Valaise tieni määrä,
oikaise suunta väärä,
suo kuorma keveä.

Lars T. Nyberg
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. J. Ikola

Siionin virsi 52 ehdotus

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. Voi, jos-pa Her-ra py-hä, kat - soi - sit mi-nu - a!
Ru - koi-len täs - sä y - hä har - taas - ti si-nu - a:
Myös mi-nut muu-ka - lai-sen, hor - ju-van, kai - paa -
vai - sen sul - jet - han ar-moo - si.

1. Voi jospa Herra pyhä,
katsoisit minua!
Rukoilen tässä yhä
hartaasti sinua:
Myös minut muukalaisen,
horjuvan, kaipaavaisen
suljethan armoosi.

2. Tunnethan, Jeesus, köyhän
sieluni tarkasti.
Hämärään eksyn, löydän
vain hauraan itseni.
Nyt lohdutusta hyvää
ja rauhaa syventyvää
hartaasti odotan.

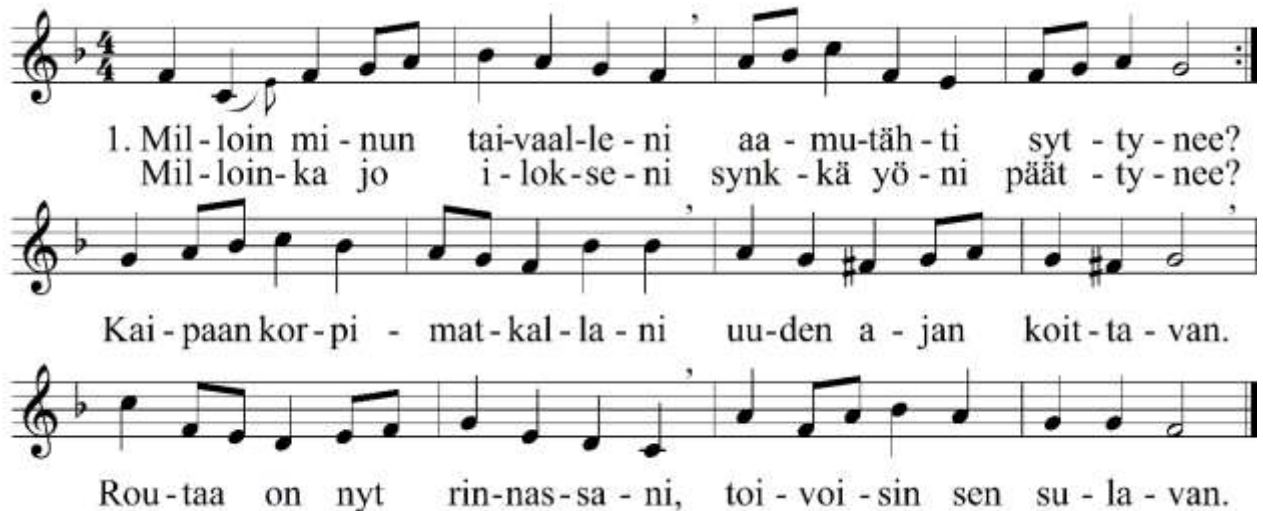
3. Kun kannoit ristin painon,
alistuit häpeään.
Koit kidutuksen, vainon,
jäit tuskaan, pimeään.
Anteeksiantamuksen,
syvimmän lohdutuksen
minulle lahjoitat.

4. Kuin Emmauksen tiellä
näin usein harhailen.
Vaan kohtaan sinut siellä,
hämmästyin, iloitsen.
Niin katson luottavasti
ja pyydän rohkeasti:
Jää Jeesus luokseni.

*Lars T. Nyberg
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. Leena-Marja Renko 2014*

Siionin virsi 68 + 85 ehdotus

toisinto Keski-Pohjanmaalta

1. Mil-loin mi-nun tai-vaal-le-ni aa-mu-täh-ti syt-ty-nee?
Mil-loin-ka jo i-lok-se-ni synk-kä yö-ni päät-ty-nee?
Kai-paan kor-pi-mat-kal-la-ni uu-den a-jan koit-ta-van.
Rou-taa on nyt rin-nas-sa-ni, toi-voi-sin sen su-la-van.

1. Milloin minun taivaalleni
aamutähti syttynee?
Milloin ka jo ilokseni
synkkä yöni päättynee?
Kaipaam korpimat-kallani
uuden ajan koittavan.
Routaa on nyt rinnassani,
toivoisin sen sulavan.

2. Milloin omaatuntoani
Armon Henki herättää,
milloin suurta luuloani
ahdistuksin vähentää?
Milloin minä mielestäni
ylpeästä alenen?
Luulen, että itseäni,
elämäni hallitsen.

5. Milloin Herran kallis sana
minussakin sijaa saa
ja sen nuhde painavana
kuolleen uskon kukistaa?
Milloin saanen minä kuulla
Herran äänen kutsuvan?
Milloin kiitän riemusuulla
laupeutta Jumalan?

3. Milloin minä herkeäisin
luottamasta tietoihin,
puuttuvaksi käsittäisin
parhaan ymmärryksenkin?
Milloin taivun kaikkini
tunnustamaan pyhyiden?
Jaettu on sydämeni,
särkyvän jo toivon sen.

4. Milloin opin kärsimällä
Herran tahdon täyttämään,
ristin alle nöyrytyksellä
omat juonet jättämään?
Milloin Herran kurituksen
hyvyydeksi tunnustan?
Vasta sitä opettelen.
Milloin taidon saavutan?

Wilhelmi Malmivaara,

1. säk. And. Odel (Odhelius) ja Malmivaara
uud. J. Haavio, SV-tekstijaosto 2014

Siionin virsi 80 ehdotus

suomalainen toisinto

1. Vai - vais-ten tur - va ai - no - a, et hyl - kää syn - ti -
si - ä. Luok - se - si pyy - dät kaik - ki - a työn al - la nään - ty -
vi - ä. Myös sär - jet - ty - jä vir - voi - tat ja huo - liin va - jon -
nei - ta. Le - po - si heil - le lah - joi - tat ja au - tat uu - pu -
nei - ta.

1. Vaivaisten turva ainoa,
et hylkää syntisiä.
Luoksesi pyydät kaikkia
työn alla nääntyviä.
Myös särjettyjä virvoitat
ja huoliin vajonneita.
Leposi heille lahjoitat
ja autat uupuneita.

2. Voimaton olen, kylmennyt,
unohdan usein sinut.
Elämän leipää pyydän nyt,
oi, Herra, ruoki minut.
Puhdista, pese syntistä,
suo valo sokealle.
Itseesi minut kiinnitä,
etten jää synnin alle.

3. Minua kutsu, houkuta
ja etsi nosta, kannan.
Tiellesi minut taivuta,
luoksesi löytää anna,
tai vieköön viimein hätäni
turviisi, Vapahtaja,
niin, että sydämestäni
sinulle tulee maja.

4. Mieleeni aina johdata:
vain tuhkaa olen minä,
ja täynnä uskottomuutta,
vaan uskollinen sinä.
On raadollinen sieluni
sairaana kuoloon asti,
suuret ja syvät haavani
lääkitse taitavasti.

*Anders Odhelius
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara,
1939- ja 1986-virsikirjakomiteat
uud. K. Pispala*

Siionin virsi 90 ehdotus

suomalainen toisinto

1. Kos-ka va-lais-see koin-täh-tö-nen mua köy-hää ker-jää-jää?
Kos-ka päät-tyy mat-ka yöl-li-nen, on y-hä hä-mä-rää?

Tai - vaal-le nos-tan yh - te - nään kat - see-ni kai - paa-van.

Va - lo - a jos en nä - e - kään, sen tie-dän lois-ta-van.

toisinto Savosta / Ahti Sonninen

1. Kos-ka va-lais-see koin-täh-tö-nen muaköy-hää ker-jää-jää?
Kos-ka päät-tyy mat-ka yöl-li-nen, on y-hä hä-mä-rää?

Tai - vaal-le nos-tan yh - te-nään kat - see-ni kai-paa - van.

Va - lo - a jos en nä - e-kään, sen tie-dän lois-ta - van.

1. Koska valaissee kointähtönen
mua köyhää kerjääjää?
Koska päättyy matka yöllinen,
on yhä hämärää?
Taivaalle nostan yhtenäin
katseeni kaipaavan.
Valoa jos en näekään,
sen tiedän loistavan.

2. Koska vakuudeksi armosta
jo valo koittanee?
Koska päässee sydän vaivasta
ja usko kasvane?
Ah, pääsisinpä näkemään
jo Herran autuuden.
Vaan vaikken vielä nähnytkään,
saan kerran nähdä sen

3. Herra, Jeesus, pyydän, rukoilen
kaikesta sielusta:
Henkesi suo olla murheisen
tuskassa lohtuna
ja itseäsi kirkastaa
nyt sydämelleni.
Vain uhrisi voi rauhoittaa
ja olla onneni.

4. Kun mä kerran pääsen tuntemaan
voimaa sun veresi,
en mä enää joudu tuhlaamaan
kallista lahjaasi.
Tee minut kaipaavaiseksi,
tyhjäksi kokonaan,
armon kerjääväiseksi,
armosi että saan.

5. Herra, Jeesus, sinun eteesi
käyn tässä toivossa,
kyynelin nyt käännyksen puoleesi
ja pyydän armoa.
En mene pois ennen kuin saan
haavoissa kalliissa
riemun ja rauhan autuaan.
Niin, aamen uskossa.

*Anders Odhelius
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara,
1938 ja 1986 virsikirjakomitea
uud. K. Pispala 2013*

Siionin virsi 92 ehdotus

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. Nä - et-hän kur - juu - tee-ni, lau - pi - as Ju-ma - la.
Saa - vut-han tyh - jyy - tee-ni, e - lä - män an-ta - ja.

Tur - va - ta ris - tiin voi-sin, vaan toi-min sil - ti
toi-sin: ei sy - dän nöyr-ry - kään.

1. Näethän kurjuuteeni,
laupias Jumala.
Saavuthan tyhjiyteeni,
elämän antaja.
Turvata ristiin voisin,
vaan toimin silti toisin:
ei sydän nöyrykään.

2. Taistellut olen kyllä
ja jälleen luopunut.
Ei voittoon asti yllä
heikko ja uupunut.
En jaksa parannusta,
soperran rukousta:
Oi Herra, armahda.

5. Jumala maan ja taivaan,
elämän antaja,
et kadotukseen, vaivaan
lastasi hukuta.
Suot turvan Kristuksessa
ja matkan loppuessa
talutat taivaaseen.

3. Rakkautesi liekin
nyt tunnen palavan.
Se lähellesi viekin,
vaan silti vastustan.
Kun usko, toivo puuttuu,
niin askel maahan juuttuu,
kilvoitus tyrehtyy.

4. Jumala, käsissäsi
tee minut saveksi.
Niin pidä lähelläsi
ja muovaa uudeksi.
Opeta rakkautta,
kuvasi kaltaisuutta
minussa kirkasta.

*Lars T. Nyberg
suom. Elias Lagus
uud. Wilhelmi Malmivaara, Jaakko Haavio
uud. Leena-Marja Renko 2011*

Siionin virsi 104 ehdotus

Toisinto Keski-Pohjanmaalta

1. Peu - ra ja - nois - san - sa rien - tää kii - ruis - san - sa
Niinmyös sie - lul - le - ni seu - ra Jee - suk - se - ni

ve - si - läh - teen luo. Ha - lu - ton jos luon - to on,
vir - voi - tuk - sen tuo.

Hen - ki huo - kaa saa - dak - sen - sa sa - nan i - lok - sen - sa.

1. Peura janoissansa
rientää kiiruissansa
vesilähteen luo.
Niin myös sielulleni
seura Jeesukseni
virvoituksen tuo.
Haluton
jos luonto on,
Henki huokaa saadaksensa
sanan iloksensa.

2. Tunnontuskissani
sana Jumalani
mieltä rauhoittaa.
Löydän voiman siitä,
kun ei oma riitä
vastaan kuolemaa.
Uskoa
ja toivoa,
rohkeutta, uutta mieltä
löydän aina sieltä.

3. Rinnallani kulje,
huolenpitoon sulje
heikon ristintie.
Irti käytöksestä
itsekeskeisestä
minut, Jeesus, vie.
Rukoilen
ja tiedän sen,
että olet vierelläni,
tunnet elämäni.

4. Kiitos, Herra, että
virvoittavaa vettä
meille lahjoitat:
Että uskon viljaa,
vakaasti ja hiljaa
meissä kasvatat.
Näkemään
ja löytämään
päästä meidät ihmeitäsi,
Herra, lähelläsi.

*Anders Odhelius
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio*

Siionin virsi 106 ehdotus

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. Ah Jee-sus, Her-ra - ni, kir - kas - ta toi-vo - si, yö -
hö- nisynk - kään nään-nyn, puo - lee- si vai-voin kään-nyn. Suo
ar - mon aa - mun koit-taa, yö e - päi - lys - ten voit-taa.

1. Ah Jeesus, Herrani,
kirkasta toivosi,
yöhöni synkkään näännyn,
puoleesi vaivoin käännyn.
Suo armon aamun koittaa,
yö epäilysten voittaa.

2. Pois pilvet hajota,
huoleni huojenna.
Raota salaisuutta,
ar mosi avaruutta.
Jo yksi säde sieltä
valaisee synkkää mieltä.

3. Taas saavun eteesi.
Vaivattu mieleni
tarvitsee uskallusta
pyytääkseen lohdutusta.
Pääsenkö lähellesi
ja suojaan siipiesi?

4. Suo, että kuulla saan
äänesi uudestaan.
Päivässä, arkityössä,
illassa, sydänyössä
odotan kutsuasi
orpona, luotunasi.

5. Opetä luottamaan,
vaikka en kuitenkaan,
voi nähdä silmilläni
sinua vierelläni.
Vakuuta armostasi,
suo kasvaa lapsenasi.

*Johan Kahl
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio,
uud. 1986 vk-komitea, Mika Nuorva*

Siionin virsi 114 ehdotus

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. On lu - ja Her-ran sa - na, syn - ti - nen sii - hen
kun taak - ka pai - na - va - na maan mat - ka - lais - ta
luot - taa saa, Niin muis - ta, ah - dis - tet - tu: On Jee - sus syn - ty -
ah - dis - taa.
nyt, ris - til - le ri - pus - tet - tu, vaan e - lää ai - na,
nyt. Syn - tis - tä ra - kas - taa hän. O - let - han syn - ti -
nen. Ar - mos - saan ju - lis - taa hän py - häk - si suu - ren
syn - ti - sen.

1. On luja Herran sana,
syntinen siihen luottaa saa,
kun taakka painavana
maan matkalaista ahdistaa.
Niin muista, ahdistettu:
on Jeesus syntynyt,
ristille ripustettu,
vaan elää aina, nyt.
Syntistä rakastaa hän.
Olethan syntinen.
Armossaan julistaa hän
pyhäksi suuren syntisen.

2. Suo, Jeesus, totuudeksi
myös minun tämä huomata.
Paljasta syntiseksi,
pois väärä rauha karkota.
Herätä sydämeni
vihdoinkin huomaamaan:
On saastaa pyhyiteni
silmissä vanhurskaan.
Vain ulkokultaisuutta
on oma hurskaus,
kun jumalattomuutta
on koko sisin olemus.

3. Nyt maahan, armahtaja,
jalkaisi juureen lankean.
Sydänten puhdistaja,
vaivaani tässä valitan.
Vain sinulla on valta
pois ottaa rangaistus
ja taittaa kuolemalta
sen ruoska, kadotus.
Haavaisi tähden anon:
Suo kaikki anteeksi.
Tyydyttää sielun janon
vain sinä saatat iäksi.

J. Hellman
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. H. Lipiäinen

Siionin virret 108 + 116 ehdotus

toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. On yk-sin-ker-tai - suus sa - no - a help-po suul - la, vaan työ - läs
Aa - da-min uh-mak-kuus ei tah-do sii - tä kuul - la, vaan it - se
yk - sin - ker - tai - sek - si tul - la on. Niin kaik - ki - nai - nen
kamp-pai-lee ja vaa - tii huo-mi - on.
vii - sa - us mai - nen him - me-nee luo-na tai - vaal - lis - ten lah - jo -
jen. Kur - kot - taa luot - ta - mus luok - se - si, Rak - ka - us.
Har - taas - ti lap - sen - kal - tai - suut - ta i - kä - vöin. En e - nää
tah - do va - kuu - tel - la o - min töin.

1. On yksinkertaisuus
sanoa helppo suulla,
vaan työläs yksinkertaiseksi tulla on.
Aadamin uhmakkuus
ei tahdo siitä kuulla,
vaan itse kamppailee ja vaatii huomion.
Niin kaikinainen
viisaus mainen
himmenee luona taivaallisten lahjojen.
Kurkottaa luottamus
luoksesi, Rakkaus.
Hartaasti lapsen kaltaisuutta ikävöin.
En enää tahdo vakuutella omin töin.

2. On ollut toivoni
ylettää Jumalaani.
Nyt vaatimattomaksi tulla tahtoisin.
Opetä, Herrani,
katsomaan auttajaani.
Kasvamaan auta armoon yhä syvemmin.
Viivynkin tässä
nyt kerjäämässä.
Kahleista synnin vapauteen ikävöin
näkemään paremmin
sydämen pohjaankin,
kun siellä hoidat yksinkertaisuudessa,
sieluni kiittää, veisaa hiljaisuudessa.

3. Pois oma hurskaus
karkota sydämestä.
Tee minut luuloistani aivan tyhjäksi.
Ankarin kiusaus
ei armahdusta estä.
Näin tahdon tulla pienemmäksi, köyhäksi.
Jos sydän häilyy,
kuitenkin säilyy
salattu toivo sinussa, Lunastaja.
Jos eksyn, poikkean,
muistuta uudestaan:
En muuta voi kuin lapsen lailla uskoa
ja yksinkertaisuutta yhä rukoilla.

Lars T. Nyberg
suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. L-M. Renko

Siionin virsi 188 ehdotus

Toisinto Etelä-Pohjanmaalta

1. Jos niin kuin lap - si it - ke - ä ja i - kä - vöi - dä
jos us - kol - li - nen ys - tä - vä si - nul - le, Jee - sus,
voi - sin, niin ar - mo - lap - si i - loi - nen tun - ti - sin
oi - sin,
o - le - va - ni, Ju - ma - la - ni, ja ää - ni
kii - tok - sen kai - kui - si sie - lus - sa - ni.

1. Jos niin kuin lapsi itkeä
ja ikävöidä voisin,
jos uskollinen ystävä
sinulle, Jeesus, oisin,
niin armolapsi iloinen
tuntisin olevani,
Jumalani,
ja ääni kiitoksen
kaikuisi sielussani.

2. Armosi, Jeesus, kaikki on:
tie, sauva, lepo, suoja.
Se ravinto on verraton,
syvimmän toivon tuoja.
Päiväni tässä turvassa
elämään valon tuovat,
lohdun suovat,
vaan ilman sinua
ne varjon tielle luovat.

3. Kun levokseni sinut saan,
tuot rauhan elämäni,
en muualta saa milloinkaan
lohtua ikävääni.
Siis tule, rakas Herrani,
ja anna rauha syvä,
enentyvä.
Vain sinun luonasi
on mieli aina hyvä.

4. Jos kiellät rakkautesi,
niin mistä avun saisin?
Taas menettäisin toivoni
ja kaiken kadottaisin.
Siis vedä minut kokonaan
elämään seurassasi
voitostasi
ja kilvoittelemaan
turvissa kuolemasi.

5. Jos armoasi päiviini
ja siunausta saisin,
niin lähimmäisten parhaaksi
taas työni toimittaisin.
Kun sinulta saan neuvoja,
voin kasvaa viisaammaksi,
valvovaksi,
elämän matkalla
sinulle kunniaksi.

6. Kun lähdön tullen hätäilen
ja pelkään kuolemaani,
suo minun, suuren syntisen,
turvata auttajaani.
Myös viime hengenvedossa
suo toivo sinuun panna,
armo anna,
kätesi voimalla
taivaaseen, kotiin, kannan.

Paul Gerhardt
uud. W. Malmivaara, H. Kivekäs
uud. L. Ravantti

Siionin virsi 247 ehdotus

suomalainen toisinto

1. Kos-ka rie-mu-vuo - den i - loi-sen Her - ra - ni koit-taa suo?
Kos-ka pää-sen maas-ta or-juu-den kah - leit - ta Her-ran luo?
Vie - raa-na kaut-ta maa-il - man näin mur-heenmat - kaa teen,
vaan tie-dän juh-lan al - ka - van, kun pää-sen tai-vaa - seen.

1. Koska riemuvuoden iloisen
Herrani koittaa suo?
Koska pääsen maasta orjuuden
kahleitta Herran luo?
Vieraana kautta maailman
näin murheen matkaa teen,
vaan tiedän juhlan alkavan,
kun pääsen taivaaseen.

2. Koska silmilläni nähdä saan
sieluni ystävän,
joka kulki ristinkuolemaan?
Nyt missä lienee hän?
Hän ystäväkseen merkinnyt
on minut, syntisen.
Ja vaikka poissa viipyy nyt,
hän saapuu, tiedän sen.

3. Rakas Vapahtaja, lankean
rukoillen eteesi.
Sinun helmoihsini halajan,
lepoosi, Herrani.
Kasvoista kasvoihin jos saan
sinua katsella,
rauhoitun viimein kokonaan
ja olen turvassa.

*Anders Odhelius, suom. E. Lagus
uud. W. Malmivaara, J. Haavio
uud. K. Pispa, J. Löytty*

Siionin virsien uudistusprojekti on Herättäjä-Yhdistyksen keskeisin kotimaantöön hanke näinä vuosina. Virsiä ei uudisteta palvelemaan vain nykyisiä veisaajia, vaan tavoitteena on saattaa aina vain uusia vaivattuja virsiaarteiden äärelle ja syntisiä hellästi rakastavan Vapahtajan syliin.

Siionin virsien välityksellä tehtävä herännäishenkinen työ tarvitsee myös taloudellista tukea. Uudet veisuut -tilaisuuksissa voidaan kerätä kolehti Herättäjä-Yhdistyksen sisälähetystyölle (FI29 4747 0010 0394 77, viesti: Uudet veisuut).

Herättäköön nämä virret myös tulevina vuosina ikävää isänmaahan,
joka ylhäällä on!

**Uudet veisuut -vihkot ovat tulostettavissa netistä
osoitteesta www.h-y.fi/uudetveisuut tai tilattavissa Herättäjä-Yhdistyksen toimistosta.**

Uudet veisuut -vihkojen tilaus sekä virsiuudistusesitelmien tiedustelu:

Järjestösihteeri Hanna Tuura

hanna.tuura@h-y.fi

puh. 040 772 1903

www.h-y.fi/virsiuudistus

Rahankeräyslupa: RA/2017/4, voimassa 3.1.2017–31.12.2018, koko Suomi Ahvenanmaata lukuunottamatta